

ikke blot en enkelt Gang, men gjentagne Gange have kunnet indtræffe, væsentlig liager deri, at man har manglet for det Første tilstrækkeligt udbannet fast Mandskab i Bærstæderne til at fremstille Vaabenet, men dernæst ogsaa tilstrækkelig Ovelse hos det Betjeningsmandskab, der skulde anvendes. Jeg antager derfor, at forsaavidt man her sætter Pris paa dette Vaabens Udvikling og paa, at det Mandskab, der af de Værnepligtige udtages til at betjene det, skal kunne gjøre det uden overhængende Livsfare, det vil være med god Føje, at Thinget giver sin Stemme til de Forslag, her ere fremsatte, for at gjøre denne Tjeneste ikke alene saa dygtig, men saa lidt farefuld som muligt. At der til alle Tider vil være Fare ved et saadant Vaabens Betjening kan jo ikke negtes; men det forekommer mig at være vor Pligt at gjøre Vort til, at denne Fare kan blive saa lille som mulig. Da hele Forslaget kun gaar ud paa en Bevilling af 2,000 Kr., kan jeg ikke tro, at man vil tillægge det finantsielle Hensyn nogen Vægt overfor de Grunde, der forekomme mig paa en afgjørende Maade at tale for, at denne Post bør bevilges. Jeg skal derfor særdeles varmt anbefale i alt Fald mine ærede Meningsfæller at give dette Forslag deres Stemme. Jeg tror, at den i dette Tilfælde vil være vel anvendt.

Winther: Maakte jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg, bevæget ved den Diskussion, der har fundet Sted her i Thinget, har tiltraadt to af de Forslag, der findes paa Vædringsforslagslisten, uagtet mit Navn ikke er sat derpaa, nemlig Forslagene Nr. 81 og 82. Jeg skal med Hensyn til det første af disse Forslag gjøre opmærksom paa, at Grunden hertil for mig har været den, at det er tilstrækkelig oplyst af Folk, der kjendte disse Forhold nøje, at der er saa aldeles utilbørlige Forhold tilstede ved de i Forslaget omtalte Skolelokaler og Bærstæder, at vi ikke kunne være befjendte at lade dem, der arbeide for Landet, have saadanne Lokaler til Ophold, og hvad Broen imellem Elefanten og Nyholm angaar, er det blevet bestemt paastaet, at det er livsfarligt for Mandskabet at passere den, og jeg vil naturligvis ikke have Del i, at et saadant Forhold skal vedblive at bestaa. Det er altsaa blot ved en Feiltagelse, at mit Navn ikke er kommet til at staa ved Siden af de andre Forslagsstilleres ved disse Vædringsforslag. — Jeg har igrigt nærmest reist mig for at sige nogle faa Ord om det Underædringsforslag, jeg har stillet under Nr. 77 til Vædringsforslaget Nr. 76, der angaar en Seilbrig til Ovelsesstib for Lærlinge. Det er her i Thinget under Sagens 2den Behandling oplyst, at der var Fare for, at, hvis der ikke tilveiebragtes et saadant Skib, hvormed en mere vidtgaadende Ovelse for de vorrende Underofficerer kunde finde Sted, vilde vort Underofficerskorps for Fremtiden ikke kunne indtage den

udmærkede Stilling, som den hidtil har været berømt for, og jeg antager, at det er noget overmaade vigtigt, ikke blot af Hensyn til Flaaden, men ogsaa med Hensyn til, at det dog kan tænkes, at adskillige af disse Underofficerer kunne gaa over i andre Stillinger ved Søværnet. Men dernæst er det oplyst, at der er overordentlige Vanskeligheder tilstede ved at faae unge Menneffer, der ikke netop skulle ind i Marinen, uddanne i denne Retning fra Ungdommen af, og det er denne Trang, jeg har troet at maatte imødekomme ved at stille dette Vædringsforslag, idet det forekommer mig, at naar man her kan forene to Diemed, baade at give Underofficerskorpsen den nødvendige Uddannelse og tillige at staffe ikke faa Lærlinge uddanne for Koffarbisarten, vil det være en Omstændighed, der maa gjøre det tiltalende for Enhver at stemme for, at en saadan Seilbrig bliver tilveiebragt. Jeg skal ikke udbrede mig videre derom, thi det er et Forhold, hvori jeg er saa lidt inde, at det er med stor Betenkelighed, at jeg har stillet Vædringsforslaget; men da jeg saae, at ingen Anden vilde stille det, gjorde jeg det. Jeg antager imidlertid, at der her i Thinget er Mand, der med Sagkundskab ville kunne forsvare Forslaget, og jeg figter da navnlig til dem, der under Sagens 2den Behandling have bragt Spørgsmaalet paa Bane. Jeg kan derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger. Det forekommer mig, at der før blev talt om, at en vis Del af Udvalget ikke havde tiltraadt mere end et ganske enkelt Forslag, der gik ud paa Nedsettelse. Jeg antager, at denne Bemærkning skulde blot gjælde § 26 (Marineministeren: Ja!). Naa, ja, det er en anden Sag, thi paa det ordinære Budget har Udvalget været godt med i det Hele.

Marineministeren (Navn): Jeg skal først omtale Vædringsforslaget under Nr. 7, som gaar ud paa, at der skæntes en Del af de Kanoner, som ere opstiftede fra „Dannebrogs“ Brag, til et Monument for Søhelten Iver Hvidtfeldt. Det er tiltraadt af Udvalget. Den ærede Ordfører (Berg) udtalte, at han ansaa det som en Selvsølge, at de Kanoner, som allerede ere indlemmede i Artilleriets historiske Vaabenjamling, blive bevarede. Det ville de blive, og jeg antager ligeledes, at der ikke vil være nogensomhelst Grund til, at de ikke stadig skulde bevares der. Endvidere ville ogsaa de Brudstykker, som det kan have nogen Interesse at bevare, blive bevarede, uden at indsmeltes. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at den Komite, som har dannet sig for at tilveiebringe et Monument for Hvidtfeldt, ønsker i det Hele taget ikke, i hvert Fald ikke i stor Udstrækning, at indsmelte Kanonerne, men derimod at bevare dem i den Tilstand, i hvilken de ere, og den vil derfor faae Seilighed til at udvælge den Del af Beholdningen, som den anser for mest passende, forinden den